

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. I. Circa infamiam Carceris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](#)

am illorum terra. Relinquit nos Pater noster, & Mater nostra: , & p. Dominus nos suscipiat consolando temporalibus, beati- D. I. fido- gandos aeternis. Clamat proinde cum eodem in soli- npe pullo assidue ad DEUM: Aperi aures tuas clamoribus la- ymarum Pupillorum tuorum, qui clamant ad te: pennas Pater noster, da nobis hodie panem nostrum quotidiana- ame, Deum, in cuius fortitudine ambulemus die ac nocte, siculos, neque perveniamus ad montem sanctum tuum.

C A P U T V III.

DE CAPTIVORUM TENTATIONIBUS.

CXIX. **V**ariæ sunt horum captivorum tenta- tiones, sed quarum pleræque illis cum aliis afflictis communes sunt; duæ sunt præcipuae, quarum prior ex infamia captitatis, posterior ex ti- more damnationis ad mortem oritur, de qua utraque prout in hoc capite breviter est agendum.

§. I.

Tentatio I. Circa infamiam carceris.

CXX. **I**oachimus honestus admodum civis & mercator, cùm propter Fallimentum alte- nius coiudicata mercatoris gravem adeò bonorum ja- turam sit passus, ut solvere debita sua amplius non potuerit, denique creditorum suorum importunis accusationibus vinctus, & in carcerem conjectus est: ex qua incarceratione quia gravissimam se infamiam incuruisse sibi persuaserat, gravissime affligitur, & quod ob vitæ honestatem ab omnibus sit aestimatus, & hono-

honoratus. Quæritur, quomodo contra ejusmodum
tentationem roborandus sit?

Responsio.

CXXL In primis illi exemplum Christi ob oculum ytes a
proponat, qui cum esset ipsa innocentia & sancta dorem
immo & divina Majestas, tamen non derrectavit inde illis
meum subire carcere, & pro malefactore habet. Hinc &
si ergo non sentit sua vulnera miles, qui Dux Christi
vulnera intuetur; cur non & Joachimus infamiam
suam longe minorem a quo animo sustineat, si gra
vissimam DEI ac Domini sui infamiam praæ oculis
beat, & mediretur.

CXXII. Secundò Sanctorum etiam, qui incar
cerationem non æquissimo duntaxat animo tulerunt
sed etiam pro summo honore agnoverunt, excep
ti recensear; qualia sunt Josephi Patriarchæ, S. Jo
annis Baptiste, Sanctorum Apostolorum Petri & Pa
li, immo & aliorum omnium Apostolorum ac Mar
tum, quorum 1043. olim in Wandalica persecut
i in unum acervum compressi cogebantur eodem loco
quo stabant, naturæ necessitatibus servite, unde in
letabilis fætor exortus est; uti victor Uticensis lib
pers. W and. scribit. Unde S. Chrysostomus hom
in epist. ad Eph. ait: Nihil est æquè præclarum, si
vincula propter DEV M. Vinctum esse propter Christum,
præclarus est, quam esse Apostolum, quam
esse Doctorem, quam esse Evangelistam. Si quis am
Christum, novit, quod dicitur. Si quis in DEV
absorptus est, & ejus amore uritur, novit vim vinci
lorum. Maluerit esse vinctus propter Christum, quan
habitare cœlos. Cum ergo & Joachimus sine sua cu
pido

in carcerem sit coniectus, quidni propter Christum
incarceratum se existimet, & honori sibi maximo ean-
dem incarcerationem ducat?

CXXIII. Tertiò eidem suadeat, ut imitetur Mar-
ob oculistes antiquos, qui, ut minus sentirent carceris pu-
sanctina dorem & infamiam animo in cœlis habitabant, unde
etavit inde illis dictum est; *Crus in nervo, animus in cœlo.*
Hinc & Tertullianus de illis dicebat: *O beati servi
i Duciū Christi! O Christiani, membra vestra ligata sunt ca-
uis, sed spiritus vester est liberrimus.* Facent corpora
in carcere, in equuleis, in tenebris, sed mentes ve-
nustas nihil potest perturbare. *Hoc tanum agite, con-
tendite cogitationibus vestris in palam, considerate
pulchritudinem & suavitatem celestis glorie, vagamini
per pulchras mansiones, quas Christus ait esse in cœlis.
Quoties eas spiritu deambulaveritis; nihil crus sentit in
nervo, cuius animus est in cœlo.*

CXXIV. Quartò illi ostendat, totam hominis
felicitatem & famam consistere in hoc, quod DEO
placeat, bonamque apud ipsum estimationem & fa-
mam habeat; unde non curandus est, etiam si in-
terdum ab hominibus spernatur; si enim sepe Acto-
res in Comœdiis stultorum personam agunt, & it-
tideri se patiuntur, ut spectatorum oculis placeant,
laudemque apud illos aucepentur; quanto magis ut
DEO placeamus, Christumque imitemur, bre-
vem irrisiōnem & infamiam aversari non
debemus.

